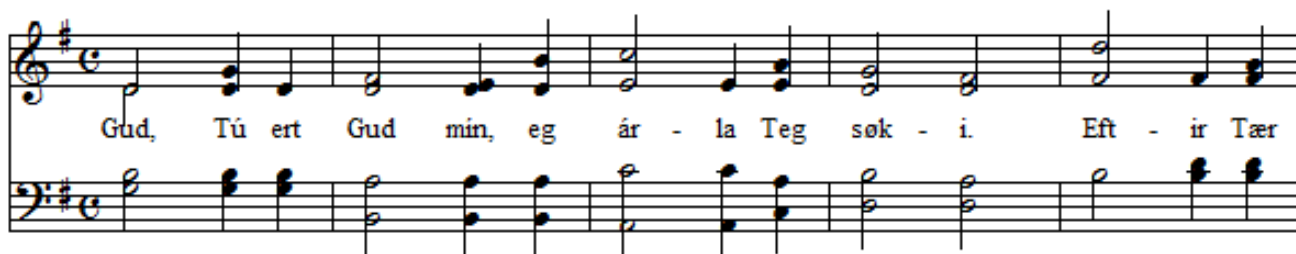

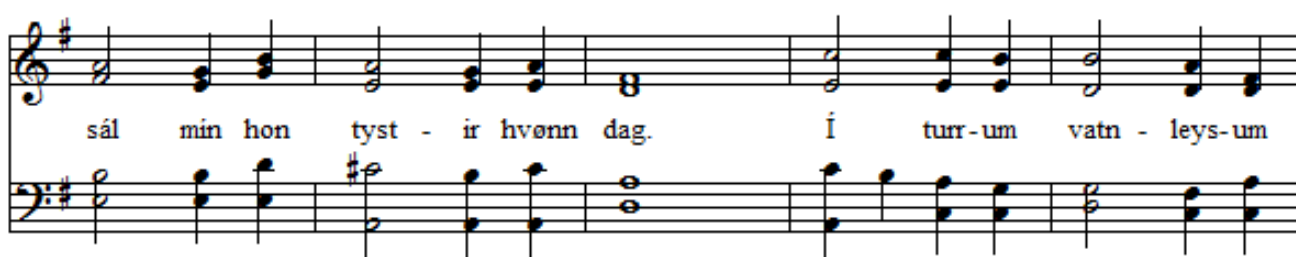
Gud, Tú ert Gud mín

Orð: Hans Andreas Jacobsen

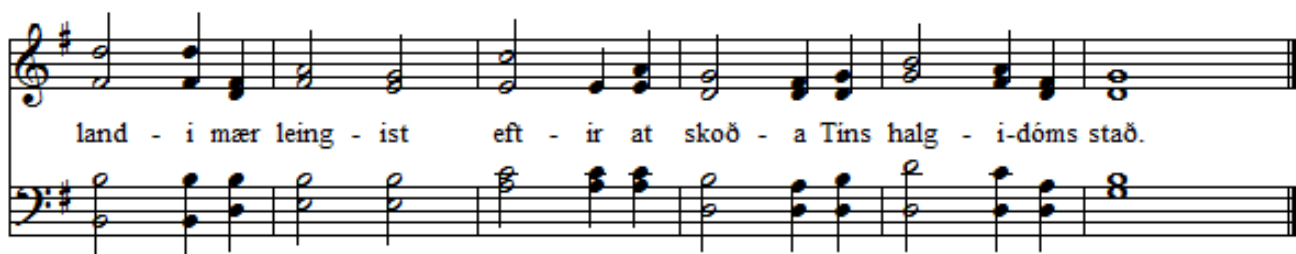
Lag: Øssur Berghamar

Gud, Tú ert Gud mín, eg ár - la Teg sök - i. Eft - ir Tær

sál mín hon tyst - ir hvønn dag. Í turr - um vatn - leys - um

land - i mær leing - ist eft - ir at skoð - a Tins halg - i - dóms stað.

2. Tí at Tín náði er betri enn lívið,
við mínum varrum eg beri mín song.
Eg skal Tær lova, so leingi eg livi,
geva Tær æru sum Harra og Kong.

3. Tá eg so minnist Teg á míni legu,
á náttarstund, tá eg hugsu um Teg,
at Tú vart hjálp mín í trongastu døgum,
tá má eg hátt rópa: Sál mín, teg gleð!

4. Trygt Tú meg leiðir við høggu hond Tíni,
uppi mær heldur hvønn dag, hvørja stund.
Einki kann saka meg, trygt fram eg gangi,
inntil eg komi til Himmalsins fund.